

מסורת הש"ס

(א) יבמות יב: ק: נדה מה.
נדרים לה: (ותוספתא נדה
נדרים א, ב) קדושין עט. נדה
סה, טז: נדרים טז: עד:
יבמות כט: לקמן מז:
קדושין ד, ד) לקמן מז,
ס) (נעיל טז: א) ז"ק נט.
ע"פ, ו) (דף נט: ח) (דף
לח: א) (דברים יב)
(י) (שמות כב, ב) (ע"י חוס'
יבמות יב: וחו' נדה יג, א)
(ז) (וע"י חוס' נדה סה, ד"ה
וב"מ פ"י מיישגב בירוסא)
(ח) ט"ז כ"ג

תורה אור השלם

1. שמר פתאים יי דלותי
וליי יהושיע:
תהלים קטז ו
2. נתן האיש השכב
עמה לאבי הנער
חמשים כסף ולו תהיה
לאשה תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה כל
ימיו:
דברים כב כט

גליון הש"ס

תוס' ד"ה שלש וכו'
ראע"פ שאינה מצווה על
פריה ורביה. עי' סנהדרין
דף נט ע"ג תוד"ה והא:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה שמה יעשה
עובדה וכו' אורח השמי. וי"ב
ותוספתא פירקן האמיל
היה בשם רש"י שזולת
אחרון ממנה אורה
הראשונה ע"ש בד"ה קמ"ל
דף כב מיהו ביצמות דף
יב כתב רש"י וז"ל דוחק
האחד את חברו ופומת
אורח ומשמע דלפעמים
הראשון גובר ולפעמים
השני גובר ופעם יש כן
ופעם לא כן ואין כלל
טעות: (כן הוב' בדפוס')

מוסף רש"י

מִשְׁמֶשֶׁת בְּמֶדֶן.
מִתּוֹרֵת לַת מֶדֶן מִקְּסוֹ
מִשְׁמֶשֶׁת מִשְׁמֶשֶׁת מִשְׁמֶשֶׁת.
רַדִּי שֶׁלָּה יִתְעַבְרוּ יִבְחֹת
יִבְ: וְשֶׁן יִבְ: אִלֵּי קִמְקֵן
שֶׁלָּה לְמַשֵּׁת מִקְּסוֹ שֶׁלָּה
יִתְעַבְרוּ (נִדָּה מִהֶה). שֶׁלָּה
הַעֲשֶׂה עֹבֵרֵה סִנְדֵּל.
וְלֵךְ שֶׁחֵן לִי זֹרֵת פִּסֵּס
וְקִימָה לִי מִתְּכַסֶּת דֵּה
סִנְדֵּל: אֵין קִנְדֵּל שֶׁחֵן עֲמוֹ
(כֵּה): מִקְּסוֹ לִדְהֵס סִטְטֵר
לֵה מִתְּרִי וְהִסְרִי זִכְרוֹ
לְחֹלּוּרִי, דְּכִשְׁהִי מַעֲבֵרֵת
וְחֹתֵר מִתְּכַסֶּת דּוֹקֵק
הִלְחֵד לֵה מִתְּרִי וְפִתּוֹת
זִכְרוֹ (יִבְחֹת יִבְ: וְכִעֲשֵׂי
שֶׁן יִבְ: אִלֵּי כִשְׁמַעֲבֵרֵת
לְחֹתֵר פִּסֵּס שֶׁחֵד
דּוֹקֵק לֵה מִתְּרִי וְפִתּוֹת אֵין
זִכְרוֹ כִּדְחֹמֵרֵן אֵין קִנְדֵּל
שֶׁחֵן עֲמוֹ (נִדָּה מִהֶה).
שֶׁחֵד מִתְּכַסֶּת אֵין כִּהֵד.

וְכִי קֵא מִיִּצְעִי לִיִּי צִבְרֵר צִבְרֵר
קִמְצְעִי לִיִּי אֲזֵל צִמִּיתֵה כֵּל זִמֵּן שֶׁלָּה
צִבְרֵה פִּלִּיג אֲדִרְצִי וְאִמֵּר לֵה מִפְּקַעֵה
וְחִיִּי: מִיִּשֶׁה עֹשֶׂה צִבְרֹת. עֹשֶׂה דִין
צִבְרֹת דִּמְפַקֵּעֵה כֵּח אֲזֵר כִּי צִבְרֹת:
מִהֵל. מִי הֵלֵךְ אֲזֵר לֵעֲלֵמֵה: צִבְרֹת
מוֹלִיֵה מִרְשׁוֹת אֲזֵר. לֵהלֵךְ מִיִּנִי שִׁימֵתֵה
לֵי תוֹרֵה צִבְתֵּה אֲלֵה מִכְר צִבְטֹת
וְשֶׁחֵר שִׁבֵּחַ כִּגוֹן קִנְסֵה וּמַעֲשֶׂה יִדִּיה
צִנְעֵרוֹת כִּדְלִיפִינֵן צִפְרֵק נַעֲרֵה (לִקְמֵן
דָּה מוֹ:). אֲזֵל צִבְרֹת אֵלֵךְ אֲשַׁכְּחֵן וְיִכִּין
לֵהלֵךְ זִכְתֵּה לִי תוֹרֵה אֲנִן מֵהִיכֵל מִתִּי
לִן לִכְרוֹת צִשֵּׁלֵה: וְיִשְׁאוּיֵן מוֹלִיֵין מִרְשׁוֹת
אֲזֵר. כִּדְשֶׁכֶּחַן צִפְרֵת נִדְרִישֵׁי דִכֵּל זִמֵּן
לֵהלֵךְ נִיִּסֵּת אֲזִיִּי מִיִּפֵּר מַעֲשִׂיִּתֵּה אֲנִן
יִכּוֹל לִפְרֵ: צֵא עֲלִיִּה. כִּשְׁהִי נַעֲרֵה
וְצִבְרֵה: לֵעֲלֵמֵה. דְּכִתִּיב (וְגַתֵּה) הִלֵּשׁ

הַשׁוֹכֵב עִמָּה לֹאֲצִי הִנֵּעְתָה אִם נִעְרָה הִיא
וְאִינוּ מוֹפֵר עַד שִׁפְרוּ שְׁנֵיהֶם: **בִּי**
לְקַחְן [מֵת] מִפְּרֵסָה לָהּ: **הָאוֹמֵם נוֹתָן**
לְשִׁוּיָאֵל. בְּגִמְרָה [ע"ב] פֵּרִיץ אָטוּ אֲשַׁמְרָה
לֹאֵם כִּנְסָה חִינּוּ נוֹתָן קִנְס דְּכַמְצִי"ב
יִמְאֵל וְגו' כִּכֵּף יִשְׁקוּל אֵלֶּל אֹמֵם כִּמְצִי
לֹאֵשָׁה: **שׁוֹמֵה עֵצִיָּלוּ**. כִּבְלִי שִׁצְרָה
כִּרְחוּ יִשְׁאֵנָה דְּכַמְצִי לֹא יוֹכֵל

אִם תִּתְעַצֵּר תִּהְיֶה נְרִיסָה
לְמוֹת אִם צִנֵּה מִלִּבֶּיךָ
כִּמוֹ (בְּרַחֲמֵיכֶם כֹּה) וַיִּבְרָךְ
שְׁמוֹ הַכֹּדֶל (יְבֻמוֹת ב'*)
פִּרְשֵׁי אִם צִנֵּה מִלִּבֶּיךָ
מִתְעַצֵּר עֲשִׂיתָ (נִדָּה
חג.) אִירֹדִיךָ קִטְבָּה.
מִתְעַצֵּר וְתִמָּה (יְבֻמוֹת
פ:) הַיִּחְלָתָה לְהַתְעַבֵּר וְלִמֹּת
(שם ב'*) פְּרוֹת מִיֶּכֶךְ
אִינֶה נְרִיסָה לִשְׁמֵם בְּנוֹן,
דּוֹדֵאִי לֹא תִתְעַצֵּר, וְיִתָּר
עַל כֵּן. אִם תִּתְעַצֵּר לֹא
תִּמָּוֵת (נִדָּה חג.) וְכֵעִיז
יְבֻמוֹת ב'*) אֵין בֵּין
נִירוֹת לְבִירוֹת אֵלֶּה
שֶׁשֶׁה חֲרִישֵׁם. סְבָחֵהוּ

זאת קנס שחלד בנערות:
 כך ואינן כמשחיתות זרע:
 עובר שני פוחת השני את
 ששים: שמה תגמול את בנה.

ומי מעבֵּרָא והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן
(⁶) שלש נשים משמשות במוך אלו הן קטנה
ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות
מעוברת שמא תעשה עוברה סנדל מניקה
שמא תגמול את בנה ואיזוהי קטנה מבת
אחת עשרה שנה ויום אחד עד שנים עשרה
שנה ויום אחד פחות מיכן ויתר על כן
משמשת כדרכה והולכת דברי ר"מ וחכמים
אומרים אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה
והולכת ומן השמים ירחמו משום שנאמר
יְשׁוּמֵר פִּתְאִים ה' וכי תימא דאיֵעברא כשהיא
נערה ואולידה כשהיא נערה ובשיתא ירחי
מי קא ילדה והאמר שמואל ^אאיין בין
נערות לבגרות אלא ששה חדשים וכי תימא
בציר הוא דליכא האמפי איכא הא אלא
קאמר אלא הכי קמייבעיא ליה יש בגר בקבר
ופקע אב או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע
אב מר בר רב אשי בעי לה הכי מיתה עושה
בגרות או אין עושה בגרות תיקן בעי מיניה
רבא מאביי בא עליה ונתארסה מהו א"ל ימי
כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה
ולמעמיק הא דתניא בא עליה ונשאת
לעצמה מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא
נשואה הכי השתא התם הואיל ובגרות
מוציאה מרשות אב ונישואין מוציאין מרשות
אב מה בגרות בא עליה ובגרה לעצמה אף
נישואין בא עליה ונשאת לעצמה אלא
אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי הא
תנן ^בונערה המאורסה אביה ובעלה מפירין
לה נדריה: **מתני'** ^גההמפתה נותן שלשה
דברים והאונס ארבעה המפתה נותן בושת
ופגם וקנס מוסיף עליו אונס שנותן את הצער
מה בין אונס למפתה האונס נותן את הצער
והמפתה אינו נותן את הצער האונס נותן
מיד והמפתה לכשיוציא האונס שותה
בעציצו והמפתה אם רצה להוציא מוציא
יכיצד שותה בעציצו אפילו היא חוגרת אפי'
היא סומא ואפילו היא מוכת שחין נמצא
בה דבר ערוה או שאינה ראויה לכא בישראל
אינו רשאי לקיימה שנאמר ^דולו תהיה לאשה
אשה הראויה לו: **גמ'** צער דמאי אמר אבוח
דשמואל צער שחבטה על גבי קרקע מתקף
לה רבי זירא אלא מעתה חבטה על גבי
שיראין הכי נמי דפמור וכי תימא הכי נמי
והתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי
שמעון ^האונס אינו משלם את הצער מפני
שסופה

בשעת נתינה: אִיזִיה וּבְעֵלָה.
גַּבִּי' נוֹשֵׁא וּפָגַם. בְּמַחְנֵי
ד. לְאִיזִיה אַע"פ שְׂכֻנָּה:
יֵצֵא וּמִפְרָשׁ לֵה לְכַשְׁלֵא יִכְנוֹס
וְהָרָה לֹו וְאֵם מֵאֵן
מִתֵּן חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תְּהִיָּה
וּ לְשִׁמּוֹת בֵּו כְּלוֹמַר עַל
שְׂלֵחָה (דְּבָרִים כב): גַּבִּי'
שְׂסֻפָּה

ה' דמחייב היינו אותו לער
מפרש דפשיטא דלער של צח

לפ.

עין משפט
נר מצוה

ו א מ״ פ״ מהל' עברה
ז אקובת ה' ב טור
ח ע' יו"ד טו"ן לל' ספ"ק
ט ב'הג"ה
י א מ״ פ״ מהל' עברה
יא ה' ט' סמג עש"ן
יב אקובת טו"ן קטו'
יג א מ״ ש' ה' טו'
יד ב מ״ פ״ מהל' עברה
טו ג' ט' סמג
טז אקובת טו"ן קטו'
יז אקובת טו"ן קטו'
יח אקובת טו"ן קטו'
יט אקובת טו"ן קטו'
כ אקובת טו"ן קטו'
כא אקובת טו"ן קטו'
כב אקובת טו"ן קטו'
כג אקובת טו"ן קטו'
כד אקובת טו"ן קטו'
כה אקובת טו"ן קטו'
כו אקובת טו"ן קטו'
כז אקובת טו"ן קטו'
כח אקובת טו"ן קטו'
כט אקובת טו"ן קטו'
ל אקובת טו"ן קטו'

תוספות רי"ד

[illegible]

שְׁלֹשִׁים נָשִׁים מְשֻׁמְשׁוֹת בַּמּוֹד: פִּי' צְקוּטָרס מוֹתֵרוֹת לְשֵׁם צִמּוֹן
אֲעִ"ג דְּשֹׁאֵר נָשִׁים אֲסוּרוֹת מִשּׁוֹם הַשְׁחָמָת זָרַע וְאִין נִרְאָה
לִרְ"ת ס' דֵּהָא קִטְנָה וְאִלוֹנִית מוֹתֵר לְשֵׁם צְהִדְיִיו וְלֹא הוּא הַשְׁחָמָת
זָרַע כִּיּוֹן שְׂהוּא דְרַךְ תַּשְׁמִישׁ וּמִפְרַשׁ רִ"ת מְשֻׁמְשׁוֹת לְרִיכוּת לְשֵׁם
צִמּוֹן אַחֵר תַּשְׁמִישׁ וְעֵצָה טוֹבָה קִמִּל
וְלִרְ"י נִרְאָה לְקִיּוּם פִּי' הַקּוּטֵר' דְּבִרְשִׁי
נֵדָה (דף ג.) מִשְׁמַע שֶׁהַמּוֹד הוּא
צִמְעִיָּה כֹל שֶׁעָה וְהוּא כִּמְשֻׁמֵּשׁ עַל
הָאֲזִנִּים וְעַל הָעֵצִים וְלֹא דְמִי לְמִשְׁמַשׁ
קִטְנָה וְאִלוֹנִית וְעוֹד אֲפִילוּ הִיתָה
נוֹתֶנֶת מוֹךְ אַחֵר תַּשְׁמִישׁ אֲסוּרָה כִּדְ"ל דְּאִף
עַל פִּי שְׂאִינָה מְזוּזָה עַל פְּרִיָּה וְרִצִּיָּה
מִ"מ אֲסוּרָה הִיא לְהַשְׁחִית זָרַע
כְּדִמְשֻׁמֵּשׁ צִנְדָּה (דף יא.) דִּתְנִן כֹּן
הִיד הַמַּרְבֵּה לְבָרוֹק צִנְדָּים מְשֻׁנְצוֹת
צִנְדָּנִים תִּקְלָץ וּמִפְרַשׁ בְּגִמְרָא מִשּׁוֹם
דְּנָשִׁים לֹאֹ צִנּוֹת הִרְגָּשָׁה יִנְהוּ מִשְׁמַע
דֹּאס הִיוּ צִנּוֹת הִרְגָּשָׁה הוּוּ אֲסִירִי
יֵשׁ לְדוֹמוֹת דִּלְלוֹ צִנּוֹת אֲסִיּוֹר הִרְגָּשָׁה
יִנְהוּ קִאֲמֵר: **וְכִי תִימָא בְּצִיר הוּא**
כּו' וְהָא דִּקָּא בִּלְבָד קִאֲמֵר. צְקוּטָרס
(בְּדוּקִישׁ דף עט.) לִ"ג לִיָּה דִּלְבָלוֹ דִּלְבָד
מִשְׁמַע טַפִּי לֹאֹ: **כֵּא** עֲלִיָּה
וְנִתְאַרְסָה מִחוּ. לִרְצִי עֲקִיבָה דִּמְתִּי'
קֹא מִיבְעִיָּל לִיָּה דִלְמֵר נִתְאַרְסָה
וְנִתְגַּרְסָה קִנְסָה לְעֵצָמָה דְּמִי אֲמִרִין
כִּיּוֹן שִׁינְאָה מִרְשׁוֹת הֶאֱז לְעִנִין קִנְס
יֵהָ קִנְסָה לְעֵצָמָה אִוּ לְמֵאָה כִּיּוֹן
לְעִנִין שֹׁאֵר מִיָּלִי לֹא נִפְקָא מִרְשׁוֹת
הֶאֱז יֵהָ קִנְסָה לִלְבִּיָּה אֲזַל לִרְצִי
עֲקִיבָה דְּבִרְשִׁיָּתָא פְּסִיטָא דִּקְנָסָה
לִלְבִּיָּה וְלִרְ"י יוֹסִי הַגְּבִילִי נִהִי דִלְמֵר
אִין לֵה קִנְס נִמִּי לֹא מִיבְעִיָּל לִיָּה דֵּהָ
דִּלִין לֵה קִנְס לֹאֹ מִשּׁוֹם מִיפֵק
מִרְשׁוֹת דֹּאֵז הִיא אֲלֹא גִזִּירָה כְּתוּב
הוּא דִּלִין לֵה קִנְס וְלֹא נִפְקָא
צִאִירִסִין כֹּלֵל מִרְשׁוֹת אֲזִיָּה דֹּאֵז
זְכֹאִי צְקוּטָרס וְצִמְעֵשָׁה יֵדִיָּה אֲעִ"ג
נִתְאַרְסָה וְהָא דִקָּא צִעִי לֵה סֵתָם
וְלֹא קִאֲמֵר לִרְצִי עֲקִיבָה צִבְדִּילָה מִחוּ
מִשּׁוֹם דִּלְכֵסָה כִּר' עֲקִיבָה מְחִצִּירוֹ:
הוֹאִירִל וְנִישְׁוֹאִין מוֹצִיאִין מִרְשׁוֹת
אב. פִּי' צְקוּטֵר' דִּילִפִּין
מִהִפְרַת דְּנִרְשִׁי וְאֲעִ"ג דְּקִיָּל דִּמְמוּנָה
מִאֲסִיּוֹרָה לֹא יִלְפִין הִ"מ לִאֲקוּמָה
צִרְשׁוֹת אֲזַל הוּא דִלָּא יִלְפִין מְמוּנָה
מִאֲסִיּוֹרָה אֲזַל לִאֲפוֹקִי מִרְשׁוֹת אֲזַל
יִלְפִין שְׁפִיר מִהִפְרַת דְּנִרְשִׁי דְּצִבְדָּרָה
מוֹעֲסֵת יֵשׁ לְהוֹלִיָּה מִרְשׁוֹת אֲזַל וְרִ"י
צִ"ר אֲזִרְסָה פִּי' כִּיּוֹן דְּגִלִין לָן
קִרָא לְלִאֲקוּמָה צִרְשׁוֹת אֲזַל אֲסִיּוֹרָה
וּמְמוּנָה שׁוּין הִ"ה לִאֲפוֹקָה ס' וְיִרְ"י
מִפְרַשׁ דִּישְׁוֹאִין מוֹזִיאִין מִרְשׁוֹת אֲזַל
מִדְּדִרְשִׁין אִישׁ אֲמוּ וְאֲזִיו תִּירָאוּ
אִישׁ סִיפֵק כּו' אִשָּׁה אִין סִיפֵק צִבְדָּה
לְעִשׂוֹת וְלֹא נִירָל דִּמְעֵשָׁה יֵדִיָּה
אִינוּ לְעֵלֵם מִן הַסּוּרִקִין: **מִהָּ** בּוֹגֵרֶת
כֵּא עֲלִיָּה וּבִגְרָה לְעֵצָמָה. פִּירוֹשׁ דֵּהָ
מִזִּינוּ בּוֹגֵרֶת שִׁינְאָה מִרְשׁוֹת אֲזַל לְעִנִין
שְׂסוּפָה

ממון וקשה דה"י נישואין מו"חין מרשות אב לענין ממון ואמאי
צריך למילף מצוגרת ונראה דכא עליה ובגרה לעצמה נפקא לן
מונתן לאבי הנערה דדרשינן לאבי הנערה ולא לאבי צוגרת:

צַעַר דמאי. קשה לר"י דמאי קא מיזבעיא ליה וכי לא ידע הש"ס שיש צער גדול לכתולה צדיקה ראשונה וכמה קטנות חולות מזה וכ"ת דמאותו צער פשיעו ליה להש"ס דפטור שהרי סופה להנטער בך תחת בעלה והא איכא כמה תנאי בזהבוס (ב"ק דף נט. וס) דלא חיישי לכחש גופנא פירוש דבר שסופו להיות כן וגררנא לר"י דלצער בעילה משום תאות תשמיש אינו בא בשעת זבא לו בשעת חבלה אבל מה שזא לו אחר כך מיפטור דגרמא יס ליכא למימר דע"כ תנא דמתני' חייש לכחש גופנא מדמפתה פטור: אי

ס' בדדיה דחמנ במסכת נדה (מז.) פגה בוחל ואמל (קדושין עט.). נערה המאורסה. להכי נקט בית אביה (נדרים טו.).